

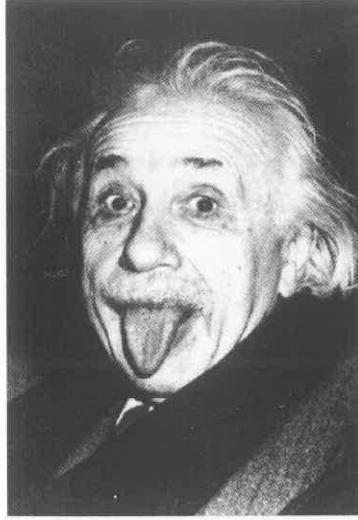
GELİN DİL ÇIKARALIM YAŞAMA

Kızıyoruz ama neye, kimle-
re. Her zaman yakalayabilece-
ğimiz güzellikler bastıramıyorsa
kızgınlıklarımızı bir eksiklik var
demektir. Nerede eksiklik? Dü-
zen, sistem, şu bu. Geçelim bir
kalem. Çoğu şeyin ertelemek-
ten kaynaklandığını düşünüyö-
rum. Türkiye'de neye bakarsak
bir ertelenmişlik görüyoruz.

Sevgileri erteliyoruz, aşkları
erteliyoruz, işimizi, dostlukları-
mızı, çalışmayı, okumayı, he-
men hemen herşeyi erteliyo-
ruz. Bir türlü dolu dolu yaşaya-
mıyoruz. Ertelenmişliklerden
çekiyoruz ne çekiyorsak. Barış,
demokrasiyi, fikir özgürlüğünü,
çocuk haklarını, hasta haklarını
her şeyi ama herşeyi erteliyo-
ruz.

Ertellemek gerek. **Ertele-
mek yaşamı askıya alıp bo-
zulmasını beklemek demek.**
Nasıl ki güneşin doğması ve
batmasındaki güzelliğin farkına
varıyorsak ertelemeden, ko-
nuşmaların, dokunmaların, sev-
melerin gülmelerin de ertelen-
memesi gerek.

Kuru üzüm aklıma geliyor
hemen; kuru üzüm; yenmesi
ertelenmiş, güneşe terk edil-
mişliktir bence. Kurumanın bir
anlamı yok.

Yaşam suyunu yitirdikçe
donuklaşıyor. Sululukların ol-
ması gerek. Sululuk derken ke-
limenin tam anlamıyla sululuk.
Gerçekten de öyle değil mi? Ba-
kın çocuklara en çok nelerden
hoşlanıyor, nelere gülüyor.

Serçe parmaklarınızla ağzi-
nizi iki kenara doğru çekin ve
aradan dilinizi çıkarın, bakın ço-
cuklara neler oluyor.

Her zaman olmasa bile çoğu
kez yaşama dil çıkarmak gerek.

Koca Einstein'ın dünyaya dil
çıkardığı fotoğrafı geliyor gözü-
mün önüne, gördünüz mü bil-
miyorum. O fotoğrafla dünyayı
güldürüyor Einstein. Diline sağ-
lık Einstein. Politikacılarımıza
bir bakın, doya doya halkın
karşısında kahkaha atan birini
gördünüz mü?

Neredeyse hepsi ertelemiş-
ler gülmeyi.

Gülmesini bilmeyenler gül-
dürmesini hiç bilmezler. Belki de
bundandır asık yüzlülüğümüz.

Hep büyük planlar peşin-
deyiz, büyük başarıların, büyük
mutlulukların peşinden koşar-
ken erteliyoruz küçük ama gü-
zel olanları. Ölümün bile büyü-
ğünü bekliyoruz.

İyi ki büyük değilim ve de
büyümeye hiç niyetim yok. Ya-
şam hücresel düzeyde ele alın-
dığı zaman çarpıcı.

Öldürdüğüm ve öldürülme-
sine göz yumduğum beyin
hücrelerime acıyorum. Her bir
hücre can demek. Ne benim ne
başkalarının böylesi bir cinaye-
te hakkı olmasa gerek.

Gelin ertelemeyelim yaşa-
mı, iskalamayalım küçük mut-
lulukları ve hiçbir şey yapamı-
yorsak dil çıkaralım bizi enayi
yerine koyan politikacılara.

Ben artık ertelemiyorum ve
onun içindir ki "BARIŞ HEMEN
ŞİMDİ" diyorum.

Uzm.Ecz.Olcay Seles
Ankara Eczacı Odası Bülteni
Bakış Yazısı-1997